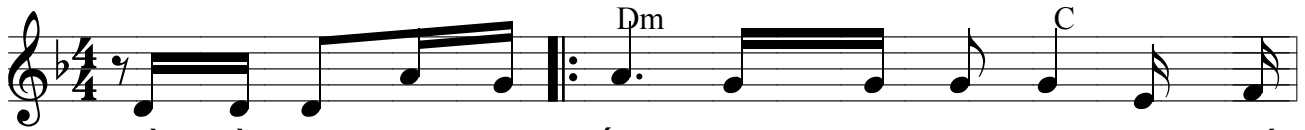

SỐNG CHO NGÀY MAI

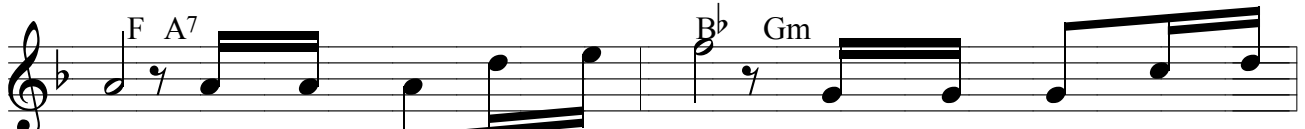
Trương Trí Thanh.

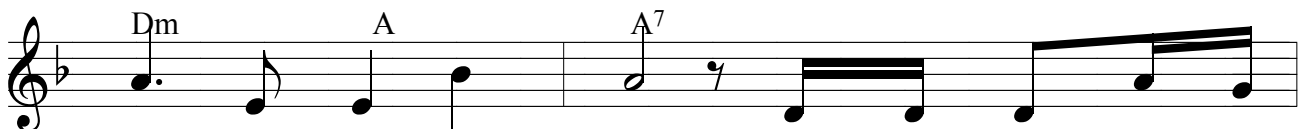
Chiều dần tàn giữa thanh vắng nghe mênh mang nơi đường cuối
gian nhưng không gian đâu hoài mãi

làng. Từng nhịp dồn bước chân bước, trên đôi môi nói câu cười
còn. Rồi nhìn mình với thời gian đôi tay run mắt khô bờ

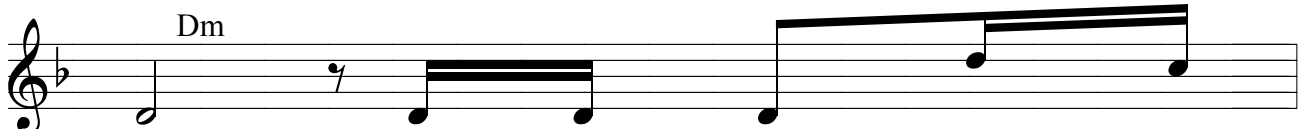
vui. Hồn chập chờn cơn gió cuốn, người cùng người vui trở
mi. Mà tình đời hay thay đổi lòng đời thường hay đổi

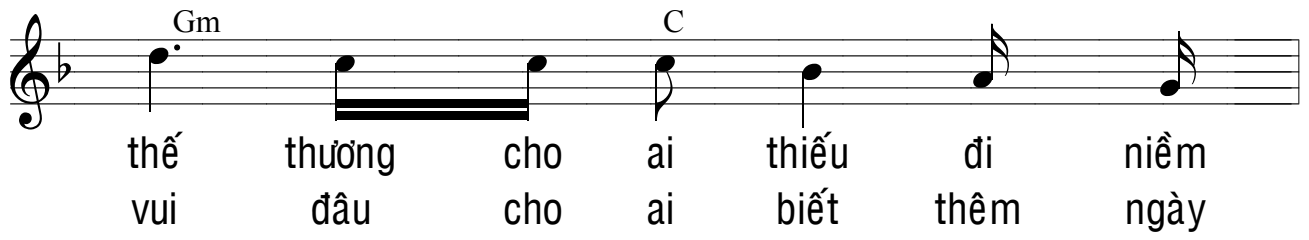
về ngày dài đã qua. Ngày từng ngày vẫn như
lời, lạnh lùng giá băng. Cuộc đời này có gì

thế không gian kia chưa từng xa
vui khi trong tim không một ước

lạ, một đời người cũng như
nguyện. Dầu tiên tài hay cuộc

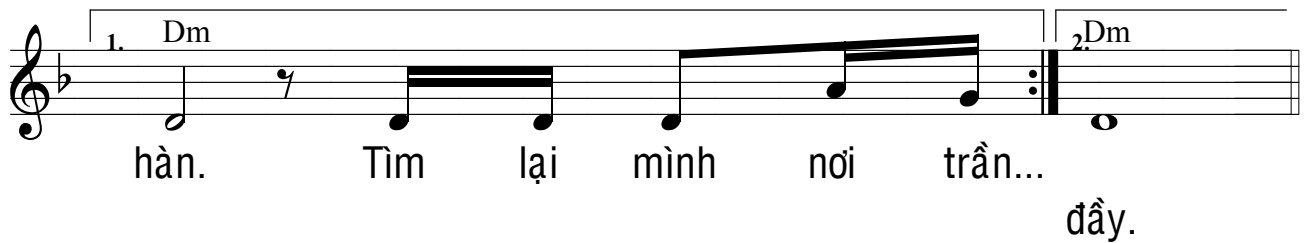
thế thương cho ai thiếu đi niềm
vui đâu cho ai biết thêm ngày

vui. Dù nhọc nhằn hay vui
mai. Chỉ mình Người là luôn

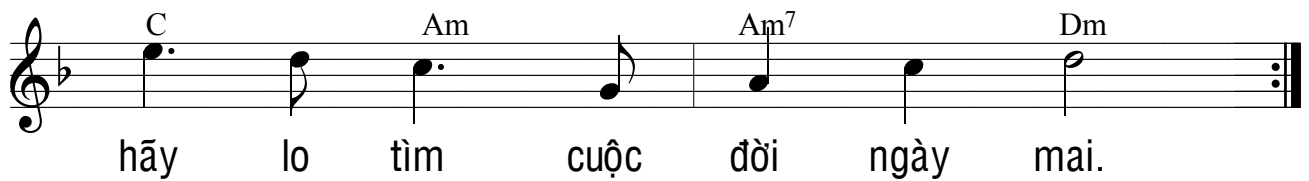
sướng, rồi ngày dài cũng sẽ tàn vào chốn yên
mãi, chỉ mình người với tháng ngày, hạnh phúc dư

hàn. Tìm lại mình nơi trần...
đây.

Hỡi con người đừng chỉ vì hôm nay,

hãy lo tìm cuộc đời ngày mai.